

Univerza v Ljubljani

Fakulteta za elektrotehniko

Gal Nadrag

Asinhrona sekvenčna digitalna vezja

Magistrsko delo

Magistrski študijski program druge stopnje Elektrotehnika

Mentor: Aleksander Sešek

Ljubljana, 2023

Zahvala

Hvala Sandi, car si. Karin hvala za smehe orehe. Družina, hvala de ste mi težil ko se mi ni dal. Pa še faks je tud dost kul. Pa folk na ših tu

Povzetek

V zadnjem desetletju smo bili priča prenehanju povečevanja taktnih frekvenc posameznih procesorskih jeder. A hkrati število tranzistorjev še vedno narašča. Trenutni trend je povečevanje števila jeder, vendar nekaterih problemov ni mogoče paralelizirati, zato ta pristop ne pomaga.

V tem delu predstavljamo metodo za načrtovanje asinhronih digitalnih vezij. Ta vezja ne potrebujejo taktnega signala in so hitrostno omejena le z omejitvami vrat in povezav. Predstavljamo tudi metodo za implementacijo takšnih vezij v FPGA. Implementacije osnovnih vezji dožejejo frekvenco 35MHz kar je jakoma počasi. Tako pride.

Ključne besede: Asinhrona logika, Digitalna logika, FPGA

Abstract

In the last decade, we have witnessed the cessation of the increase in clock frequency of individual processor cores. At the same time, the number of transistors continues to grow. The current trend is to increase the number of cores, but some problems cannot be parallelized, so this approach does not help.

In this work, we present a method for designing asynchronous digital circuits. These circuits do not require a clock signal and are speed-limited only by gate and connection constraints. We also present a method for implementing such circuits in FPGA.

Key words: Asynchronous logic, Digital logic, FPGA

Vsebina

1	Uvod	1
2	Teoretične osnove	3
2.1	Sinhronizacija	3
2.1.1	Osnovna vezja	3
2.1.1.1	Muller C element	3
2.1.1.2	Vzporedna sinhronizacija	4
2.1.1.3	Zaporedna sinhronizacija	4
2.2	Teoretične osnove	7
2.2.1	Indikacija	7
2.2.2	Hitrostna neodvisnost	8
2.2.3	Hitrostna neodvisnost	8
2.2.4	Zakasnilna neodvisnost	8
2.2.5	Kvazi-zakasnilna neodvisnost	8
3	Zasnova asinhronih vezji	9

3.1	Protokoli	9
3.1.1	Faznost	9
3.1.2	Podatki	10
3.1.2.1	Kodiranje	10
3.1.3	4-bundled data	11
3.1.4	2-bundled data	11
3.1.5	4-Phase dual rail	11
3.1.6	2-Phase dual rail	11
3.2	Cevovodi	12
3.3	Logika	12
3.4	Podatkovni potek	12
3.4.1	2phase	13
3.4.2	4phase	13
4	Impementacija asinhronih vezji	15
4.1	Arhitektura FPGA	15
4.1.1	FPGA Celice	15
4.1.1.1	LUT	15
4.1.1.2	FF	16
4.1.2	FPGA povezave	16
4.2	Implementacija	16

4.2.1	Verilog	16
4.2.2	Knjižnica	17
4.2.3	4-Phase dual rail	17
4.2.4	2-Phase dual rail	17
4.2.5	Implementacija celic	18
4.2.5.1	Primitivi	18
4.2.5.2	Funkcionalne celice	18
4.2.5.3	Vezja	18
5	Rezultati	19
5.1	PIPELINE	19
5.2	CNT	19
5.3	FIB	19
5.4	GCD	19
5.5	RISCV	19
6	Zaključek	21
	Literatura	23

Seznam slik

2.1	4
2.2	5
2.3	5
2.4	6
2.5	6
2.6	7
4.1	16
4.2	17

Seznam tabel

Seznam uporabljenih simbolov in kratic

V pričujočem zaključnem delu so uporabljene naslednje veličine in simboli:

Kratica	Pomen
FPGA	Field programmable gate array
LEDR	Level-Encoded Dual-Rail

Veličina / oznaka		Enota	
Ime	Simbol	Ime	Simbol
čas	t	sekunda	s
frekvenca	f	Hertz	Hz
napetost	U	Volt	V
tok	I	Amper	A
kapacitivnost	C	Farad	F

1 Uvod

Digitalna vezja uporabljamo za obdelavo podatkov. Osnovna digitalna vezja glede na vhodne podatke naredijo izhodne podatke, torej nimajo spomina. Taka vezja imenujemo **kombinatorična** vezja. Z kombinatoričnimi vezji lahko izračunamo kar koli želimo a imamo težavo:

Velikost: velikost kombinatoričnega vezja je v splošnem proporcionalna kvadratu števila vhodov in proporcionalna številu izhodov. Ker želimo obdelovati gigabajte podatkov in več je to jasno nesprejemljivo.

Rešitev je, da kose vezja uporabimo večkrat, torej da naredimo povratno vezavo. Izhod takih vezji ni več odvisen le od vhodov, temveč tudi od stanja povratne zanke, torej imajo taka vezja spomin, imenujejo se **sekvenčna** vezja.

Ampak tu se pojavi nova težava. Predstavljajmo si seštevalnik, katerega izhod povežemo na enega izmed vhodov, Na drugi vhod damo konstanto 1. Želeli bi si, da vezje šteje 1,2,3... Ampak to se ne zgodi, namesto tega na izhodu dobimo kaotične signale. Razlog je, da je v vezju ogromno število povratnih zank, vendar med seboj niso sinhronizirane. Zato zanke počasi zlezejo iz faze in na izhodu dobimo šum.

Nujno je torej vpeljati mehanizem s katerim periodično sinhroniziramo povratne zanke. To storimo s spominskimi elementi, ki jih vstavimo v povratno vezavo, rečemo jim **registri**. Registri ne smejo prepustiti naprej novih podatkov, dokler niso stari podatki popolnoma obdelani. Efektivno ponovno sinhronizirajo faze vseh povratnih zank.

Torej moramo izvedeti kdaj so podatki na vhodu registra obdelani, in podatki

trenutno v registru obdelani. Takrat lahko register sprejme nove podatke.

V splošnem imamo dva načina na katera lahko storimo:

-Globalna sinhronizacija(Urin takt): V tej shemi uporabimo predpostavko, da obdelva podatkov v **vseh** vezjih med dvema zaporednima registroma ne traja dlje od neke konstante. Vse registre nato naenkrat sinhroniziramo z to periodo. To naredimo z urinim taktom. Footnote: Urin takt je generiran prek kristalnega oscilatorja ali RC oscilatorja. Vse povratne zanke v vezju nato sinhronizirano z tem oscilatorjem, ki mora imeti najdaljšo periodo.

-Lokalna sinhronizacija V tej shemi sinhroniziramo vse povratne zanke na en signal. Zagotoviti moramo, da ima ta signal **najdaljšo** periodo izmed vseh povratnih zank.

2 Teoretične osnove

Da bomo lahko asinhrona vezja analizirali in zasnovali potrebujemo povzeti teoretične osnove s katerimi taka vezja modeliramo. Moramo se naučiti kako v takih vezjih signali potujejo in kako dosežemo, da potujejo urejeno. Najosnovnejša metoda ureditve signalov je sinhronizacija.

2.1 Sinhronizacija

Sinhronizacija je pojav, kjer dva procesa delita informacije, da delita neko vrednost. V našem primeru je ta vrednost perioda.

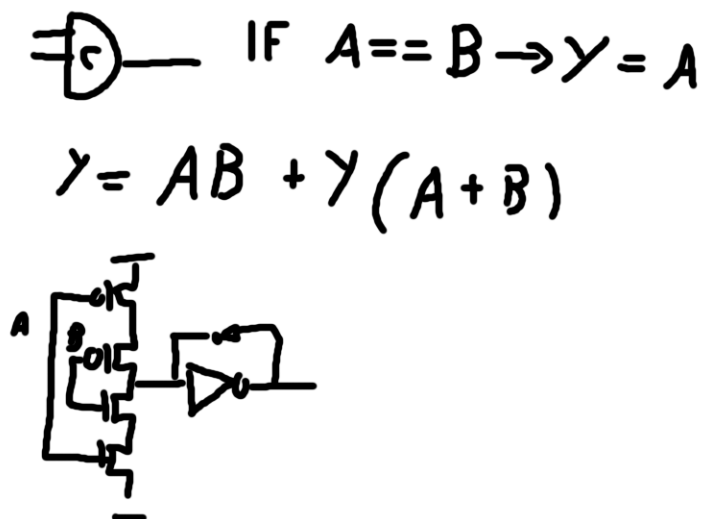
2.1.1 Osnovna vezja

Najosnovnejše vezje, ki ima periodo je obročni oscilator. Obročni oscilator je narejen iz inverterja, ki povzroči negativno povratno zanko in zakasnilne linije, ki določa periodo oscilatorja.

Začnimo torej z sinhronizacijo dveh obročnih oscilatorjev. Za ta namen potrebujemo posebna logična vrata.

2.1.1.1 Muller C element

Muller C element je osnovni element sinhronizacije dveh signalov. Ima dva vhoda, izhod se spremeni, ko sta oba vhoda enaka.

Slika 2.1:

Poglejmo si kako tak element sinhronizira dva signala:

2.1.1.2 Vzporedna sinhronizacija

Imamo dve povratni zanki, vsaka z različno zakasnitvjo, kateri želimo sinhronizirati.

Če ustvarimo prek C elementa skupno povratno zanko, mora hitrejši vedno čakati počasnejšega, torej sta sinhronizirana.

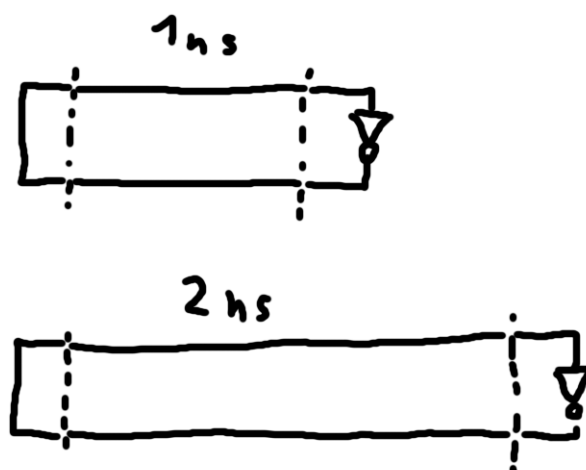
Trivialno lahko sinhroniziramo poljubno število povratnih zank.

To lahko razumemo kot vzporedno vezavo oscilatorjev, kjer je skupna perioda, perioda najdaljše povratne zanke.

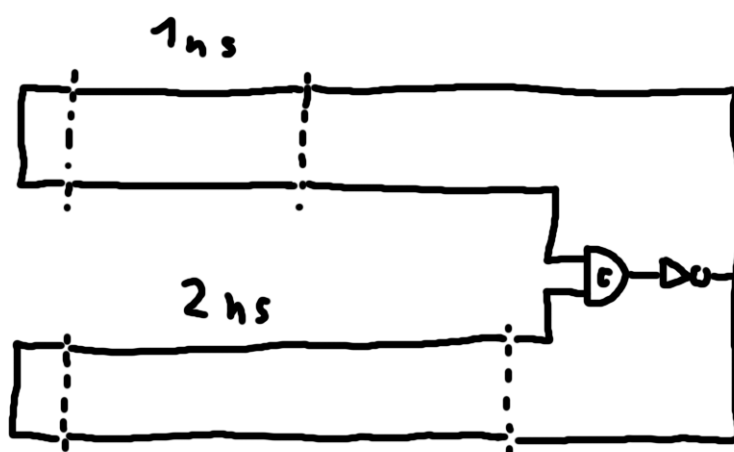
2.1.1.3 Zaporedna sinhronizacija

Lahko pa vezemo oscilatorje tudi zaporedno na sledeči način:

Tu povratne zanke prepletemo med seboj. Vsako povratno zanko sprožijo

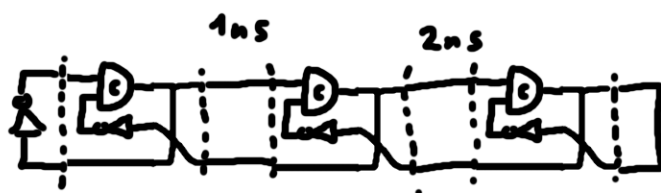
Slika 2.2:

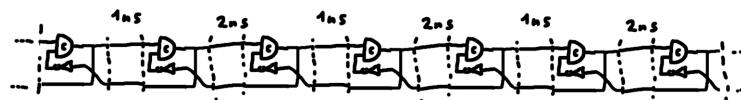
Slika 2.3:

Slika 2.4:

Slika 2.5:

Slika 2.6:

njeni sosedje. V tem primeru prva zanka sproži drugo. Ko druga konča ponovno sporži prvo.

Tak vzorec lahko nadaljujemo poljubno dolgo.

2.2 Teoretične osnove

Poglejmo si sedaj teoretične osnove asinhronih vezji. Naredili bomo kriterijje, katerim naše vezje mora slediti, da bo delovalo zanesljivo.

2.2.1 Indikacija

Indikacija je pomemben koncept pri asinhronih vezjih. Signal je indiciran, če ima vsaka njegova sprememba posledice. Prestaavljajmo si ALI logična vrata. Recimo, da je stanje na vhodu 0,0. Če en signal preklopi, se spremeni stanje izhoda, torej ima sprememba posledice. Če sedaj preklopi še drugi signal, se stanje na izhodu ne spremeni. To pomeni, da ne vemo če se je drugi signal že spropagiriral od vira. Po drugi strani, če originalni signal preklopi nazaj, se izhod ponovno spremeni. Če ne želimo uporabljati časovnih predpostavk, mora vsak prekop vsakega signala biti indiciran. To pomeni, da mora na vhodu ALI in IN vrat signal vedno preklopiti dvakrat zaporedno, na vhodu C elementa morata signala preklopiti eden za drugim itd.

2.2.2 Hitrostna neodvisnost

Naredimo model asinhronih vezji, da bolje razumemo kako delujejo. Predstavljajmo si vezje vrat, povezanih med seboj. Vsaka vrata imajo vhodne in izhodne signale. Ko vhod vrat diktira spremembo izhoda postanejo vrata aktivna. Po neznanem časovnem zamiku se spremeni tudi izhod. Zanimivo je, kar se zgodi na izhodu vrat. Vrata ki imajo na vhodu izhodni signal naše originalnih vrat imajo tri opcije. Lahko sprememba vhoda ne spremeni izhoda. Lahko sprememba vhoda ne povzroči spremembe izhoda. Lahko pa so bila vrata aktivna, a zaradi spremembe izhoda sedaj niso več aktivna.

Asinhrona vezja delujejo pravilno, če se zadnji kriterij nikoli ne zgodi.

Obstajajo različni razredi asinhronih vezji, kjer je ta kriterij realiziran z različnimi predpostavkami.

2.2.3 Hitrostna neodvisnost

Hitrostno neodvisna vezja imajo neznane zakasnitve v vratih in nimajo zakasnitev v žicah. To žal ni zelo realno v današnjih vezjih, kjer so zakasnitve v žicah lahko velik del zakasnitve v logičnih vejah. Še posebej pa to ne velja v FPGA, zato ta vezja niso zelo zanesljiva.

2.2.4 Zakasnilna neodvisnost

Vezja, ki so neodvisna na zakasnitve imajo neznane zakasnitve v žicah in vratih, tu ne predpostavimo nič, ampak S takimi vezji ne moremo procesirati podatkov. Citat

2.2.5 Kvazi-zakasnilna neodvisnost

Srednja pot je kvazi zakasnitvena neodvisnost, kjer imamo določene predpostavke, o zakasnitvah v le določenih žicah.

3 Zasnova asinhronih vezji

Če želimo zasnovati asinhrona vezja moramo zasnovati visoko nivojski pogled, podobno kot pri sinhronih vezjih. Pri sinhronih vezjih je osnovna dogma to, da imamo zaporedje registrov in logike med njimi. Na vsak pozitivni rob urinega takta, se podatki prenesejo za en register naprej. To nam dovoli, da poenostavimo zasnovo sinhronih digitalnih vezji na zaporedje matematičnih operacij.

Podobno lahko storimo tudi pri asinhronih vezjih, imamo dodatne omejitve. Še vedno imamo zaporedje registrov, ter logiko med njimi, vendar se sedaj podatki ne pretakajo periodično, zato moramo zagotoviti da ne pride do zastojev.

3.1 Protokoli

Najprej pogledjmo kako podatke prenašamo skozi asinhrona vezja. Na sploh se protokoli deljio v dve skupini po dve skupini.

3.1.1 Faznost

- 2phase hitrejši, ampak rabimo feedback da vemo kdaj smo done
- 4phase preprostejši več komunikacije

Pomislmo na mullerjev cevovod. Prenos podatkov po njem lahko gledamo na dva načina. Lahko gledamo na nivoje signalov. Cikel torej gre reqdata, ackdata, reqnull, acknull. V tem pogledu potujeta skozi cevovod dva valova. Prvi je po-

datkovni val, ki prenaša podatke. Drugi je zaključni val, ki zaključi komunikacijo, in spravi kanal v prvotno stanje.

Lahko gledamo robove signalov. Torej gledamo prenos dogodkov (pozitivni in negativni rob imata enak pomen). Torej gre samo za podatkovne valove, ki sledijo eden drugemu.

3.1.2 Podatki

- **bundled data:** Podoben sinhronim vezjem, potrebuje zakasnitve, da zagotovimo časovne predpostavke.
- **Dual rail:** Dve žici na bit, manj predpostavk

Do sedaj smo gledali cevovod le kot 1 biten podatkovni kanal. Vendar za procesiranje podatkov želimo več-bitne podatke. Cevovod lahko posplošimo na dva načina.

Lahko signale, ki potujejo po cevovodu uporabimo, za odpiranje klasičnih registrov. To pomeni da lahko uporabimo klasične registre in klasično logiko. Vendar moramo paziti, da ohranimo pot skozi cevovod najdaljšo, torej potrebujemo zakasnilne elemente.

Lahko sklopimo več cevovodov skupaj. Med seboj moramo povezati povratne zanke in poskrbeti, za pravo kodiranje podatkov.

3.1.2.1 Kodiranje

Kot vemo, moramo poskrbeti, da povratno zanko sinhroniziramo na najpočasnejši signal v zanki. To lahko zagotovimo z pravilnim kodiranjem podatkov. Koda je neodvisna od zakasnitev ko nobena kodna beseda ni vključena v drugi kodni besedi. Želimo tudi da je konkatanacija dveh kodnih besed nova kodna beseda.

Imamo dva jasna kandidata

- One hot quad.
- Dual rail: One hot dual

One hot quad ima enako podatkovno gostoto kot dual rail, vendar ima pol manj preklapov, kar jo naredi bolj energijsko učinkovito. Vendar nismo še našli učinkovitih implementacij. Zato uporabimo Dual rail.

Glede na gornje izbire dobimo 4 načine implementacije asinhronih vezji. Pogledjmo si osnove vseh ter pogledjmo prednosti in slabosti.

3.1.3 4-Phase bundled data

Ta stil je najbolj podoben klasični sinhroni logiki. Uporablja Mullerjev cevovod kot osnovno vodilo podatkovnega poteka. Na ta cevovod pripnemo navadne zapahe skozi katere pretekajo podatki. Med zapahe lahko vstavimo klasično logiko, a moramo paziti, da vsatvimo v Mullerjev cevovod zadostne zakasnitve, da zagotovimo dovolj časa, da se signali propagirajo skozi logiko. Ker je protokol

3.1.4 2-Phase bundled data

Ta stil je podoben 4-Phase bundled data, saj enako uporablja Mullerjev cevovod kot vodilo podatkov in klasično logiko. Ker uporablja 2 fazni protokol predstavljajo preklopi na cevovodu podatke o stanju cevovoda. Zato potrebujemo posebne zapahe, ki so odprti, ko sta stanja trenutne in naslednje stopnje cevovoda različni, sicer pa je zaprt. Tak protokol je hitrejši in bolj energetsko učinkovit, prednost je tudi, da ne potrebujemo asimetričnih zakasnitev. Slabost so tudi posebni zapahi, ki niso del večine knjižnjic.

3.1.5 4-Phase dual rail

Ta stil uporablja dual rail komunikacijo, kar prinese veliko overhead saj moramo uporabiti dvakrat več linij za podatkovne povezave in moramo vgraditi spominske

celice v samo kombinatorično logiko. Druga stran je izjemna zanesljivost protokola, ki je dosežena popolnoma brez zakasnitev. Edina časovna predpostavka so nekatere isohronične veje, ki so zelo lahko izpolnjene

3.1.6 2-Phase dual rail

Ta magisterska naloga se nanaša na implementacijo tega stila komunikacije. Je podoben 4-Phase dual rail, ampak namesto uporablja 2 fazni protokol, torej pridobimo na hitrosti in energijski učinkovitosti. Slabost je, da je povšina takšne izvedbe daleč največja. V nadaljnjih poglavjih, se fokusiramo na prednosti in slabosti tega stila, ter njegovi detajli.

3.2 Cevovodi

Cevovodi so osnovni arhitekturni element podatkovnega prenosa. Sestavljeni so iz zaporedja spominskih elementov, ki posredujejo podatke iz prejšnjega v naslednjega.

Glavno pravilo cevovodov je sledeče: Register lahko shrani nov podatek od svojega prednjika, če je njegov naslednjik shranil podatek, ki ga trenutno vsebuje.

3.3 Logika

Sedaj imamo cevovode, želimo med stopnjami cevovoda procesirati podatke. Dva načina:

- vzporedno imamo default logiko - Bundlede data
- Vzporedni sklopljeni cevovodi

Vzporedno logika, timing assumptions, delays kako prožit latche, samo pol jih ima naenkrat noter data, isto kot v sinhronih vezjih.

Vzporedni cevovdi, kako sklopiti, kako procesirati podatke ect...

3.4 Podatkovni potek

Podatki se pretakajo po asinhronih vezjih kot valovi. v eno smer gre data, v drugo gre ACK. Vedno moramo kontrolirati število podatkovnih valov v vezju ect. To lahko gledamo kot graf po katerem se pretekajo tokeni.

Osnova igre ect:

Drugače za 2 phase kot za 4 phase:

3.4.1 2phase

Najmanj 2 v ciklu poljubno število, inicializacija. Vrsta grafa, za to

3.4.2 4phase

Najmanj 3 v ciklu sodo število, inicializacija. Vrsta grafa, za to

4 Implementacija asinhronih vezji

4.1 Arhitektura FPGA

FPGA so vezja za implementacijo specializirane logike.

Narejena so iz množice spominskih in kombinatoričnih celic. Kombinatorične celice so mali kosi spomina, s katerimi definiramo pravilnostno tabelo naše funkcije. Spominske celice so navadni DFF. Pomembna stvar so povezave med celicami, ki so konfigurabilne. To pomeni, da mi določimo pravilnostne tabele in povezave med njimi.

Obstajajo tudi prenosne verige, reset in clk linije in vgrajeni spomin, množilniki CPU ect.

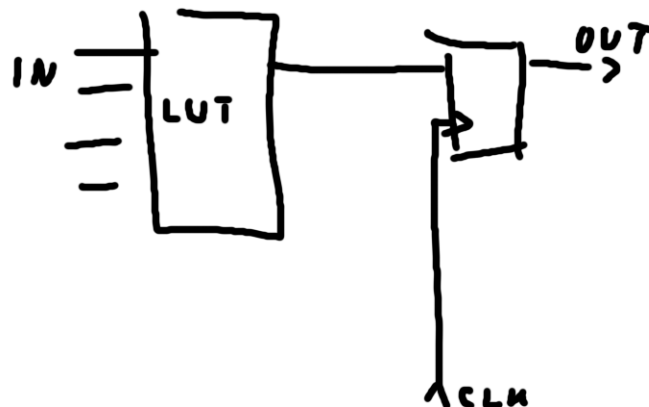
Ima možnost povratne vezave, tako da lahko gledamo kot max preprost turing machine???, na sploh lohk iz teh blokov zelo lahko delamo vezja po kopitu register,logika,register...ect

4.1.1 FPGA Celice

FPGA Celica zgleda približno takole:

4.1.1.1 LUT

Lut je mehn košček spomina. Notr ma par bitou, direk implemenira tabelo

Slika 4.1:

4.1.1.2 FF

FF je preprost FF, ima puno option bitov ect

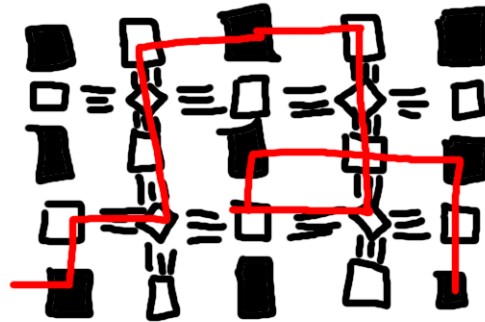
4.1.2 FPGA povezave

Povezave so večino površine, grejo med celicami, so programibilne, torej imajo puno tranzistorjev, torej zakasnitve...

4.2 Implementacija

4.2.1 Verilog

Jezik za opis procesov, uporablja se za programiranje FPGA

Slika 4.2:

4.2.2 Knjižnica

Primitive, funkcionalne enote, sestava

4.2.3 4-Phase dual rail

Za implemetacijo tega protokola potrebujemo posplošene C elemente, Logika je narejena iz spominskih celic, data/ null waves ect

4.2.4 2-Phase dual rail

Podobno, kot pri 4 Phase ampak uporabljamo robove, potrebujemo več tranzistorjev za logiko, saj potrebujemo povratno informacijo, od izhodov

4.2.5 Implementacija cellic

4.2.5.1 Primitivi

Imamo 5 Primitivov, iz katerih sestavimo ostalo funkcionalnost vezja:

C muller C, razne implementacije, rezultati P za TP C splošno, drevesna struktura ect

4.2.5.2 Funkcionalne celice

injektorji pričnejo delovanje cikla cmpl det preveri če je stanje validno adder sestevalnik mem reg spominska celica

4.2.5.3 Vezja

FIB fibbonacci counter, 1,2,3,5,8,13 toy example predstavi inicalizacijo

GCD, ciklična komputacija, preprostejša inicializacija

RISCV čim bolj preprost processor, proof of concept

5 Rezultati

5.1 PIPELINE

Frekvenca, zanesljivost, meritve, ect

5.2 CNT

Frekvenca, zanesljivost, meritve, ect

5.3 FIB

Frekvenca, zanesljivost, meritve, ect

5.4 GCD

Zamik, zanesljivost

5.5 RISC-V

Bomo vidl

6 Zaključek

Načrtali smo Asinhrona vezja in jih implementirali v FPGA. Kljub Suboptimalni arhitekturi FPGA smo dosegli delujoče rezultate in ogrodje za nadaljnje delo. Hitrosti vezji so nižje kot bi upali.

Literatura

- [1] T. Oetiker, H. Partl, I. Hyna in E. Schlegl, *Ne najkrajši uvod v LaTeX 2 ϵ , The not so short introduction to LaTeX 2 ϵ* . Elektronska verzija dostopna na <http://www-lp.fmf.uni-lj.si/plestenjak/vaje/latex/lshort.pdf>, 2006. Bor Plestenjak, Slovenski prevod in priredba.